

ORIGINAL RESEARCH PAPER (Marine Science)

Illegal Fisheries; from Responsibility of the Coastal States and Flag State to the Regional Fisheries Management Organization's Monitoring

J. Salehi*

¹ Ph.D. of Law Group, Payam-e-Noor University, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Article History:

Received: 16 June 2020

Revised: 12 September 2020

Accepted: 9 October 2020

Keywords:

Illegal fisheries

Regional fisheries

Management organization

Coastal state

Flag state

Fishing ship

*Corresponding author:

✉ javadsalehi@pnu.ac.ir

ABSTRACT

Background and Theoretical Foundations: The abstract is one of the most important parts of a paper. The abstract must be presented on a separate page and contain at least 500 and maximum 2500 a words. It must be well-organized and has the following parts: Background and theoretical foundations, Methodology, Findings, and Conclusion. The abstract must not contain any reference or abbreviation. Goals must be clearly expressed and the audience should be properly acquainted with the objectives and necessity of the research after reading it. Matching Persian and English abstracts is required.

Methodology: Materials and Method include Participants, Instrument(s), Material(s), Procedure, and Data analysis. It concerns general information about the sample and population, research instruments used to gather data, the materials, timing and type of the intervention, and data analysis techniques.

Findings: In this section the results of data analysis are explained. Related statistical tests and confidence intervals must be introduced and reported comprehensively and in detail.

Conclusion: It is not the repetition of the findings. It should convey the final conclusion of the study which accompanies authors' suggestions and the discussion regarding the application of the results in their special field. Limitations and obstacles faced during the study should be mentioned in the conclusion section as well.

NUMBER OF TABLES

0

NUMBER OF FIGURES

0

NUMBER OF REFERENCES

24

مقاله پژوهشی

صیادی غیرقانونی؛ از مسئولیت دول ساحلی و صاحب پرچم تا نظارت سازمان مدیریت شیلات منطقه‌ای در کنوانسیون حقوق دریاها

جواد صالحی*

^۱ دانشیار گروه حقوق، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

اطلاعات مقاله

چکیده

پیشینه و مبانی نظری پژوهش: چکیده یکی از بخش‌های مهم مقاله است که باید در صفحه‌ای جداگانه و به صورت سازمان‌یافته (حداقل ۵۰۰ و حداکثر ۲۵۰۰ کلمه) ارائه شود. چکیده شامل بخش‌های زیر است: پیشینه و مبانی نظری پژوهش، روش‌شناسی، یافته‌ها و نتیجه‌گیری. چکیده بدون ذکر منابع و علامت‌های اختصاری آماده می‌گردد. اهداف باید به طور شفاف بیان شوند و مخاطبان پس از مطالعه آن به درستی با اهداف و ضرورت تحقیق آشنا شوند. تطبیق چکیده فارسی و انگلیسی الزامی است.

تاریخ دریافت: ۲۷ خرداد ۱۳۹۹
تاریخ بازبینی: ۲۲ شهریور ۱۳۹۹
تاریخ پذیرش: ۱۸ مهر ۱۳۹۹

واژگان کلیدی:

صیادی غیرقانونی
سازمان مدیریت شیلات منطقه‌ای
دولت ساحلی
دولت صاحب پرچم
کشتی ماهی‌گیری
کنوانسیون حقوق دریاها

روش‌شناسی: در این بخش نوع پژوهش براساس هدف و ماهیت معرفی می‌گردد. همچنین نحوه گردآوری داده‌ها بیان می‌شود. معمولاً پژوهش‌های علمی از روش‌های مطالعه میدانی و کتابخانه‌ای برای گردآوری داده‌ها و اطلاعات استفاده می‌کنند. همین‌طور جامعه آماری و در صورت لزوم نمونه آماری معرفی می‌شوند. سپس گزاره‌های پژوهش (فرضیه‌ها یا سوالات) ارائه می‌گردد. همچنین آزمون‌های آماری مورد استفاده و نرم‌افزار تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز معرفی می‌شوند.

یافته‌ها: این بخش باید شامل آرایه و مقایسه تفسیری از اهمیت و یافته‌های به دست آمده پژوهش فعلی با ارجاع به منابع مشابهی که توسط سایر نویسندگان انجام شده است، باشد.

نتیجه‌گیری: محقق باید به نتیجه معقول، منطقی و مستدل برسد. نداشتن تعصب و سوگیری غیرمنصفانه در نتیجه‌گیری، ارتباط دادن نتایج با مباحث مطرح شده در پیشینه، آرایه راهبردها و پیشنهادهایی برای تحقیقات آینده، مشخص کردن نقش نتایج در پیشبرد علوم بنیادی و کاربردی و امثال آن، از جمله مواردی است که محقق باید به آنها توجه داشته باشد.

*نویسنده مسئول

✉ javadsalehi@pnu.ac.ir

مقدمه

اعطای مسئولیت مدیریت و حفاظت از منابع آبی منطقه انحصاری اقتصادی به دولت ساحلی باعث انتفاء مسئولیت‌های دولت صاحب‌پرچم نسبت به عملکرد کشتی حامل پرچم در این زمینه نیست، وقتی که کشتی حامل پرچم آن دولت در آب‌های منطقه انحصاری اقتصادی دولت ساحلی مستقر است. هرچند که لزوم تقویت مقررات داخلی دولت ساحلی در ارتباط با صیادی غیرقانونی و ضرورت همکاری دولت صاحب‌پرچم با دولت ساحلی در این ارتباط چاره‌ساز است، اما آن‌ها هم باید از چارچوب مقررات کنوانسیون حقوق دریاهای خارج نباشند تا مثرثمر واقع شوند. از این حیث بررسی صلاحیت و تعهدات دول ساحلی و صاحب‌پرچم در زمینه صیادی غیرقانونی و مولفه‌های نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای از اهداف و موضوع این نوشتار است تا به سوالات مرتبط پاسخ داده شود. اول این‌که دلایل ناکارآمدی صلاحیت و تعهدات دول ساحلی و صاحب‌پرچم در ارتباط با صیادی غیرقانونی چیست؟ دوم این‌که نقش و مولفه‌های نظارت سازمان مدیریت شیلات منطقه‌ای در این حوزه و دلیل ناکارآمدی آن چیست؟ بر این اساس ابتدا به صیادی غیرقانونی در منطقه انحصاری اقتصادی و حقوق حاکمه دولت ساحلی، در ادامه به صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر کشتی حامل پرچم و صیادی غیرقانونی و سپس به نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای در ارتباط با صیادی غیرقانونی می‌پردازیم تا دستاوردهای تحلیلی و تطبیقی آن ارائه شود.

پیشینه و مبانی نظری پژوهش

صیادی غیرقانونی در منطقه انحصاری اقتصادی و حقوق حاکمه دولت ساحلی

صیادی غیرقانونی منجر به آسیب تنوع زیستی از نمونه‌ها تا زیستگاه‌های دریایی و ارتباطات آن‌ها با یکدیگر می‌شود [۴]. دولت‌ها نسبت به اتباع خویش در دریاهای آزاد در بهره‌برداری بیش از اندازه از منابع آبی دریاهای دارای صلاحیت بازدارندگی و پیگیری هستند. لیکن آن‌ها تمایلی به استفاده از این صلاحیت و محدود کردن اتباع در صید آبیان دریاهای آزاد ندارند. هرچند که منابع آبی در اثر چنین سیاستی و بهره‌برداری بیش از اندازه اتباع آن‌ها با خطر کاهش و نابودی مواجه می‌شود. چراکه تصور دولت‌ها این است که دسترسی اتباع آن‌ها به شیلات دریاهای آزاد، از حقوق طبیعی و سهم آن‌ها در بهره‌برداری از منابع عظیم و تجدیدپذیر اقیانوس‌ها است. لیکن همین رویکرد از موجبات ماهی‌گیری غیرقانونی، گزارش نشده و کنترل نشده است که با روش‌ها، فعالیت‌ها یا تحت شرایط مختلف انجام می‌شود و از رفتارهای مُخل نظم عمومی اقیانوس‌ها است. ماهی‌گیری غیرقانونی به رفتارهایی اشاره دارد که برخلاف قوانین ملی یا بین‌المللی انجام می‌شود. صیادی غیرقانونی طیف گسترده‌ای از اقدامات ناقض الزامات

صیادی غیرقانونی در منطقه انحصاری اقتصادی دول ساحلی در کانون توجه جامعه جهانی در سال‌های اخیر است. صیادی غیرقانونی از موجبات ضررهای اجتماعی و اقتصادی کوتاه‌مدت و بلندمدت است که بر امنیت غذایی و پایداری زیست‌محیطی تأثیر منفی می‌گذارد. صیادی غیرقانونی موجب اختلالات زیست‌محیطی و کاهش بی‌اندازه و نابودی آبیان دریاهای به اعتقاد برخی در اثر عدم توازن ترکیب آن‌ها می‌شود [۱]. این در حالی است که الزامات حفاظت و مدیریت منابع آبی دریاهای حسب مورد از تعهدات دول ساحلی و صاحب‌پرچم تحت نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای هستند. لیکن وسعت و دوری مسافت دریاهای آزاد مزید بر علت شده‌اند که خارج از صلاحیت دول ساحلی و صاحب‌پرچم و خارج از ظرفیت و کنترل سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای می‌باشند. میزان منابع آبی موجود مناطق دریایی تحت صلاحیت دول ساحلی یا دریاهای آزاد هم مشخص نیستند تا میزان کاهش و دلیل آن مشخص شود. بنابراین با اطلاعات نامشخص از حجم صیادی غیرقانونی دریاهای هم اقدامات حفاظتی و مدیریتی دولت ساحلی به اعتقاد برخی دشوار است [۲] [۱]. با وجود این، کنترل دولت ساحلی بر آبیان و جلوگیری از صید غیرقانونی آن در منطقه انحصاری اقتصادی ناگزیر است تا حجم آبیان منطقه انحصاری اقتصادی و دریاهای آزاد بیش از این کاهش نیابند. بر این اساس صلاحیت دولت ساحلی در منطقه انحصاری اقتصادی و صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر امور کشتی حامل پرچم در ماهی‌گیری در این منطقه موضوعیت دارند. صلاحیت دول ساحلی و صاحب‌پرچم در منطقه انحصاری اقتصادی با ضرورت پیشگیری و مقابله با صید غیرقانونی آبیان در این منطقه نیز هم خوانی دارد [۱].

اما مبارزه با صیادی غیرقانونی در منطقه انحصاری اقتصادی مستلزم اولویت دولت ساحلی بر داشتن صلاحیت اجرایی گسترده بر اساس قوانین شیلات در عرصه داخلی است. چنان‌که نظارت بر تبعیت کشتی خارجی و دولت صاحب‌پرچم آن از مقررات دولت ساحلی راجع به شیلات منطقه انحصاری اقتصادی بر اساس مقررات مواد (a) ۵۶(۱) و (b) ۷۳(۱) کنوانسیون حقوق دریاهای یکی از ابعاد صلاحیت اجرایی دولت ساحلی است. لیکن مسئولیت دولت صاحب‌پرچم نسبت به عملکرد کشتی حامل پرچم، یکی از محدودیت‌هایی است که با اعمال صلاحیت دولت ساحلی درهم‌آمیخته شده است. چنان‌که

^۱ منافع و حقوق حاکمه دولت ساحلی در این منطقه نسبت به سکوه‌های نفتی یا تاسیسات فراساحلی برای بهره‌برداری از منابع غیرزنده نیز وجود دارد [۳].
Salehi J. Jurisdiction in the International Law of the Sea in Conflict between Right to Protection of Offshore Facilities and Freedom of Navigation (in Persian). J Oceanograph. 2018;8(32):21-30. <http://dx.doi.org/10.29252/joc.8.32.21> که بررسی ابعاد آن موضوع این

نوشتار نیست.

ماهی‌گیری و بازداشت خدمه آن بی‌محابا رفتار کنند و سپس دولت صاحب‌پرچم را از این اقدامات مطلع کنند.

این وضعیت ناشی از عبارت «اقدامات ضروری» است که چارچوب تشخیص و اجرای آن با قیودی برعهده دولت ساحلی قرار گرفته است. بنابراین صلاحیت اجرایی دول ساحلی در ارتباط با اعمال حقوق حاکمه خویش در حفاظت و مدیریت شیلات در منطقه انحصاری اقتصادی به صلاحیت قضایی مبدل شده است. حال آن‌که صلاحیت قضایی دولت ساحلی ذیل مفهوم اعمال حاکمیت و محدود به آب‌های داخلی و دریای سرزمینی است و فراتر از آن با ممنوعیت اصل صلاحیت فراسرزمینی مواجه است. با وجود این دولت ساحلی برای اعمال حق حاکمه در حوزه حفاظت و مدیریت شیلات ناگزیر از قاعده‌مند کردن صیادی در منطقه انحصاری اقتصادی بر اساس مقررات مواد ۶۱، ۶۲ و ۷۳ کنوانسیون حقوق دریاهای در قوانین داخلی است. رژیم حاکم بر منطقه انحصاری اقتصادی مصرح در بخش پنجم کنوانسیون حقوق دریاهای حاکی از غلبه آموزه‌های حقوق بین‌الملل عرفی در این منطقه است. مقررات ماده (۴) ۶۲ کنوانسیون حقوق دریاهای بخشی از الگوی دولت ساحلی در وضع مقررات شیلات است. تعیین میزان قابل برداشت از منابع آبی این منطقه از سوی دولت ساحلی، یکی از سازوکارهای مدیریت منابع و جلوگیری از کاهش زیاد آن است تا جایی‌که منجر به پاک کردن صورت مساله نشود. چنان‌که صلاحیت دولت ساحلی در این حوزه به معنای جلوگیری از بهره‌برداری بهینه از شیلات در این منطقه نیست. دولت ساحلی مجاز نیست تحت پوشش این صلاحیت از بهره‌برداری بهینه شیلات در این منطقه جلوگیری کند و آن را از اساس به بهانه حفاظت از شیلات و مبارزه با صید آن تعطیل کند.^۴ صدور مجوز صید منابع آبی مازاد قابل صید از سوی دولت ساحلی برای سایر دولت‌ها در منطقه انحصاری اقتصادی از تکالیف مقرر در کنوانسیون حقوق دریاهای است. این وضعیت باعث می‌شود تا سازوکار نظارت دول ساحلی و صاحب‌پرچم بر سازوکار مدیریت و حفاظت دولت ساحلی غلبه داشته باشند.

نظارت دولت ساحلی در منطقه انحصاری اقتصادی مستلزم قانون‌گذاری داخلی است. وضع قوانین شیلات و الزام دولت صاحب‌پرچم از این مقررات در منطقه انحصاری اقتصادی با اتکاء به مقررات مواد (a)(۱) ۵۶ و (۴) ۶۲ کنوانسیون حقوق دریاهای پرواضح است. اما وضع و اجرای قوانین در این منطقه موجب محدودیت سایرین در استفاده از حقوق خویش است. این محدودیت متوجه اصل آزادی دریانوردی آن‌ها در این منطقه است. در حالی‌که تمام دولت‌ها در این منطقه حق آزادی دریانوردی دارند، دولت ساحلی هم برای حفاظت از شیلات ناگزیر از نظارت بر اجرای مقررات شیلات در

حفاظت و مدیریت شیلات دریاهای شامل؛ صید بدون مجوز قانونی، استفاده از ابزارهای غیرمجاز صید، صید در فصول و اماکن ممنوعه، صید نمونه‌های ممنوعه، صید بیش از حد مجاز و گزارش نکردن یا گزارش کمتر از حد واقعی صید را دربرمی‌گیرد (۵). ماهی‌گیری گزارش‌نشده متوجه فعالیت‌های ماهی‌گیری گزارش‌نشده یا ناقص گزارش‌شده به مقامات ذی‌صلاح در سطح ملی یا سازمان بین‌المللی مدیریت شیلات منطقه‌ای^۱ است. ماهی‌گیری کنترل‌نشده شامل؛ فعالیت ماهی‌گیری در منطقه تحت نظارت سازمان بین‌المللی مدیریت شیلات منطقه‌ای از سوی کشتی‌های بدون تابعیت یا کشتی‌های حامل پرچم دولت‌های غیرعضو سازمان بین‌المللی مدیریت شیلات منطقه‌ای یا از سوی هر نوع موجودیت دیگر فعال در زمینه شیلات بدون رعایت یا برخلاف مقررات سازمان بین‌المللی مدیریت شیلات منطقه‌ای می‌باشد.

منطقه انحصاری اقتصادی، ناحیه‌ای از دریا است که دربرگیرنده ترکیبی از آزادی‌های اساسی تمام دولت‌ها در دریاهای آزاد است و با حقوق حاکمه دولت ساحلی در مدیریت و حفاظت از شیلات آن توأم است. حقوق حاکمه دولت ساحلی در این منطقه متفاوت از اصل حاکمیت سرزمینی و دریای سرزمینی است که گستره آن از خط مبدا ساحلی به سمت دریاهای آزاد به طول ۱۲ مایل دریایی^۲ است. دولت ساحلی در دریای سرزمینی واجد صلاحیت کیفری سرزمینی در مبارزه با تمام جرایم، توقیف کشتی و بازداشت خدمه آن است. این وضعیت جلوه‌ای از اعمال حاکمیت دولت ساحلی است [۶] که در منطقه انحصاری اقتصادی مفقود است. منطقه انحصاری اقتصادی که بعد از دریای سرزمینی تا پایان محدوده ۲۰۰ مایل دریایی است، بخشی از قلمرو سرزمینی دولت ساحلی نیست. لیکن دولت ساحلی در آن دارای حق حاکمه است که محدود به اکتشاف، استخراج، حفاظت و مدیریت شیلات محفوظ است. دول ساحلی تا قبل از تصویب کنوانسیون حقوق دریاهای در منطقه انحصاری اقتصادی حق داشتند که مناطق حفاظت‌شده را مشخص کنند و صیادی در این مناطق را به موجب قراردادهای دو یا چندجانبه با سایر دولت‌ها محدود به شرایط خاص کنند. این صلاحیت برای دولت ساحلی با تصویب کنوانسیون حقوق دریاهای به اختیاراتی شامل؛ ورود به کشتی، بازرسی، بازداشت و رسیدگی‌های قضایی به منظور تضمین رعایت قوانین و مقررات داخلی آن دولت بسط داده شده است.^۳ هرچند که در ماده ۷۳ کنوانسیون حقوق دریاهای از صلاحیت اجرایی دولت ساحلی برای توقیف کشتی و بازداشت خدمه آن به اتهام صیادی غیرقانونی ذکر شده است، لیکن اشاراتی مانند لزوم رفع توقیف کشتی و آزادی خدمه آن با تودیع وثیقه متعارف و ممنوعیت توسل دولت ساحلی به مجازات زندان یا تنبیهات بدنی برای نقض مقررات شیلات باعث شده است تا دول ساحلی در توقیف کشتی

۴. ر.ک. ماده ۶۲ کنوانسیون حقوق دریاهای.

^۱ Regional Fisheries Management Organizations

^۲ هر مایل دریایی حدود ۱۸۵۲ متر است.

^۳ ر.ک. ماده ۷۳ کنوانسیون حقوق دریاهای.

این برخی معتقدند که مسئولیت مبارزه با صیادی غیرقانونی کشتی‌ها در آب‌های منطقه انحصاری اقتصادی با دولت صاحب‌پرچم نیست /۸/. چنان‌که مسئولیت‌های دولت ساحلی بر اساس مقررات کنوانسیون حقوق دریاهای در ارتباط با مدیریت و حفاظت از شیلات منطقه انحصاری اقتصادی نیز موید این برداشت است /۹/. دولت ساحلی ولو این‌که توانایی یا تمایل اعمال صلاحیت در منطقه انحصاری اقتصادی نداشته باشند، نمی‌تواند این مسئولیت را برعهده دولت صاحب‌پرچم قرار دهد. هر یک از دو دولت دارای صلاحیت و حقوق مجزا از یکدیگر هستند و به تبع آن مسئولیت و تعهداتی دارند. صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر کشتی حامل پرچم متعلق به دریاهای آزاد است. اما این صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر امور کشتی حامل پرچم از دریاهای آزاد به این منطقه تسری می‌یابد و با صلاحیت دولت ساحلی گره می‌خورد. مقررات مربوط به دریاهای آزاد در منطقه انحصاری اقتصادی نیز قابل اعمال است. کشتی ماهی‌گیری به لحاظ ثبت بر اساس قوانین داخلی دولت صاحب‌پرچم از اتباع آن و مشمول قوانین داخلی قرار می‌گیرد. کشتی ماهی‌گیری، بخشی از سرزمینی شناور دولت صاحب‌پرچم است و بدین لحاظ اجازه حمل و برافراشتن پرچم دولت متبوع در دریاهای آزاد به آن داده شده است. صلاحیت رسیدگی به امور کشتی خارجی در دریاهای آزاد به استثنای شرایط مواد ۱۱۰ و ۱۱۱ کنوانسیون حقوق دریاهای برعهده دولت صاحب‌پرچم است. وضعیت اخیر استثنایی بر صلاحیت انحصاری دولت صاحب‌پرچم و منصرف از محدودیت بر آزادی دریانوردی کشتی‌ها در دریاهای آزاد است. صلاحیت مقرر در مواد ۱۱۰ و ۱۱۱ کنوانسیون حقوق دریاهای به لحاظ اولویت اصل صلاحیت جهانی و استثنای آن بر دیگر صلاحیت‌های سرزمینی و شخصی در تعقیب و مجازات جرم راهزنی یا تجارت برده دریایی نیز برعهده دولت ساحلی است. هرچند که اعمال آن از سوی دولت ساحلی در منطقه انحصاری اقتصادی یا دریاهای آزاد باشد.

صیادی غیرقانونی در زمره مواردی نیست که ذیل اصل صلاحیت جهانی قرار گیرد. لذا این بُعد از صلاحیت به نیابت از دولت صاحب‌پرچم در حوزه ماهی‌گیری غیرقانونی موضوعیت ندارد. با وجود این، مسئولیت مدیریت شیلات در منطقه انحصاری اقتصادی برعهده دولت ساحلی است. بر این اساس سازوکارهای مدیریت و حفاظت از شیلات برعهده دولت ساحلی است و رسیدگی قضایی در این ارتباط از لوازم آن است. این در حالی است که دولت صاحب‌پرچم دارای حق کنترل و اعمال صلاحیت نسبت به صیادی غیرقانونی مناطق انحصاری اقتصادی دولت ساحلی از سوی کشتی حامل‌پرچم است. لیکن ایفای تعهدات دولت صاحب‌پرچم در این زمینه منوط به اعمال صلاحیت دولت ساحلی است. آزادی ماهی‌گیری تمام دولت‌ها در منطقه انحصاری اقتصادی و دریاهای آزاد به موجب مقررات ماده (e) ۸۷(۱) ۱۲۰ تا ۱۱۶ کنوانسیون منوط به رعایت مقررات مواد ۱۱۶ تا ۱۲۰ کنوانسیون حقوق دریاهای در زمینه حفاظت و مدیریت شیلات منطقه انحصاری اقتصادی و دریاهای آزاد است. هرچند که هیچ اشاره‌ای به

منطقه انحصاری اقتصادی است. اعمال حقوق دولت ساحلی باعث محدودیت آزادی دریانوردی کشتی خارجی است. اما موجودیت و تقابل دو حق مذکور در این منطقه ناگزیر و قانونی است. هرچند که اعمال یکی نباید منجر به نادیده گرفتن دیگری شود. با وجود این اعمال صلاحیت و نظارت دولت ساحلی بر حق آزادی دریانوردی دولت صاحب‌پرچم تأثیر منفی دارد و آن را محدود می‌کند، در حالی که فرض بر این است که آن ناقض آزادی دریانوردی سایر دولت‌ها نیست. چه‌بسا اگر دولت ساحلی در حوزه مدیریت و حفاظت از شیلات واجد صلاحیت قانونی نبود، کشتی خارجی هم در این منطقه با آزادی تمام دریانوردی می‌کرد. در آن شرایط هر نوع قانون گذاری و اعمال محدودیت از سوی دولت ساحلی در این منطقه ناقض آزادی دریانوردی دولت صاحب‌پرچم و کشتی حامل پرچم آن تلقی می‌شد. اما این وضعیت در حال حاضر متفاوت است. همان قانونی که حق آزادی دریانوردی را به دولت صاحب‌پرچم و کشتی حامل پرچم آن داده است، به دولت ساحلی اعمال صلاحیت مدیریت، حفاظت و نظارت بر شیلات این منطقه را نیز داده است. هرچند که ماهیت مدیریت، حفاظت و نظارت واجد عنصر تجسس، بازرسی و ... باشد. اما چاره‌ای برای احتراز از این وضعیت نیست.

بنابراین اعمال صلاحیت دولت ساحلی در حوزه شیلات در تقابل با آزادی دریانوردی کشتی خارجی نیست. اما برخی از نقطه مقابل معتقدند که آزادی دریانوردی سایر دولت‌ها در این منطقه بر اساس مقررات ماده (۱) ۵۸ کنوانسیون حقوق دریاهای با حقوق حاکمه دولت ساحلی در اکتشاف، استخراج و حفاظت و مدیریت منابع زنده بر اساس مقررات ماده (a) ۵۶(۱) کنوانسیون حقوق دریاهای در این منطقه منافات دارد /۷/. آزادی دریانوردی کشتی خارجی در این منطقه تحت تأثیر مقررات شیلات دولت ساحلی و صلاحیت مقامات آن است. لذا محدودیت آن به بهای اعمال حاکمیت دولت ساحلی در این منطقه بدیهی است. چنان‌که اعمال صلاحیت دولت ساحلی از ورود به کشتی و بازرسی یا تعقیب فوری کشتی ناقض قوانین و مقررات دولت ساحلی در زمینه شیلات از آب‌های منطقه انحصاری اقتصادی به سوی دریاهای آزاد شروع می‌شود و تا توقیف کشتی و بازداشت خدمه آن و رسیدگی‌های قضایی دولت ساحلی ادامه می‌یابد تا از قبل آن‌ها رعایت قوانین و مقررات داخلی در ارتباط با شیلات تضمین شود.

روش‌شناسی

صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر کشتی حامل پرچم و صیادی غیرقانونی

صلاحیت دولت صاحب‌پرچم بر امور کشتی حامل پرچم در منطقه انحصاری اقتصادی به موازات صلاحیت دولت ساحلی است^۱. با وجود

^۱ ر.ک. ماده (۲) ۵۸ کنوانسیون حقوق دریاهای.

را داده است، مشروط به این که او مقررات دولت صاحب پرچم و دولت ساحلی را توأمان رعایت کند. اما تمایل مالکان خصوصی کشتی‌های ماهی‌گیری به ثبت کشتی و حمل پرچم دولتهایی که چنین الزاماتی ندارند، مشوق دولت‌های صاحب پرچم بر القای سیاست‌های سهل‌گیرانه برای جذب کشتی‌های بیشتر و حمل پرچم آن‌ها به موجب قراردادهای دوجانبه شده است. از این حیث دولت صاحب پرچم کمترین سختگیری را در این ارتباط بر کشتی حامل پرچم روا می‌دارد. این در حالی است که ماهی‌گیری اتباع سایر کشورها در منطقه انحصاری اقتصادی منوط به رعایت قوانین و مقررات دولت ساحلی است. از طرف دیگر، برخی بر این باور هستند که فعالیت ماهی‌گیری کشتی متبوع تحت نظارت، کنترل و پیگیری مستقیم دولت صاحب پرچم قرار نمی‌گیرد [۱۱]. چراکه تعهدات دولت صاحب پرچم نسبت به امور و فعالیت‌های کشتی حامل پرچم محدود است. مقررات مواد ۹۴، ۲۱۱(۲) و ۲۱۷ کنوانسیون حقوق دریاها مزید بر علت هستند که واجد مسئولیت دولت صاحب پرچم بر نظارت بر فعالیت‌های ماهی‌گیری کشتی حامل پرچم به‌طور کلی یا حسب قراردادهای آن با دولت ساحلی نیستند. چنان‌که این وضعیت حاکی از برقراری ارتباط واقعی ضعیف میان کشتی و دولت صاحب پرچم است و از موجبات بدنام شدن دولت‌های صاحب پرچمی می‌شود که کشتی‌های متبوع آن‌ها چنین آزادی عملی در فعالیت صیادی در مناطق دریایی مختلف دارند.

یافته‌ها و نتایج

نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای در ارتباط با صیادی غیرقانونی

صید غیرقانونی شامل فعالیت‌هایی است که با تعهدات دولتها در حفاظت از شیلات دریاها در تعارض است [۱۲]. تعهدات دول ساحلی و صاحب پرچم برگرفته از آموزه‌های حقوق بین‌الملل عرفی هستند که در کنوانسیون حقوق دریاها متبلور شده است. با وجود این، مبارزه با صیادی غیرقانونی فقط مسبوق به مقررات کنوانسیون حقوق دریاها نیست. از این رو تلاش دولت‌های عضو کنوانسیون حقوق دریاها برای مبارزه با صیادی غیرقانونی به موافقت‌نامه گسترش تبعیت کشتی‌های ماهی‌گیری در دریاهای آزاد از سازوکارهای بین‌المللی مدیریت و حفاظت^۴، موافقت‌نامه منابع ماهی سازمان ملل متحد^۵، طرح اقدام بین‌المللی در زمینه ماهی‌گیری غیرقانونی^۶ و موافقت‌نامه اقدامات

نوع تعهدات دولت صاحب پرچم نشده است، جز این که در رابطه با حفظ ذخایر نمونه ماهی‌های همگون^۱، گونه‌های بسیار مهاجرپذیر^۲ و شیلات دریاهای آزاد به لزوم همکاری میان دولت ساحلی و دولت صاحب پرچم تاکید شده است^۳.

الزام دول ساحلی و صاحب پرچم برای برطرف کردن بخشی از نگرانی‌های بشریت در این زمینه است. چنان‌که مفهوم «نگرانی‌های مشترک بشری» نیز واجد مسئولیت مشترک به همکاری در حفاظت و نگهداری از منابع و حق بهره‌برداری مشروع از آن و مبنای همکاری‌های بین‌المللی میان بازیگران حقوق بین‌الملل است. کشتی‌های ماهی‌گیری به‌عنوان تبعه داخلی در زمان ماهی‌گیری در منطقه انحصاری اقتصادی و دریاهای آزاد ذیل صلاحیت شخصی و سرزمینی دولت صاحب پرچم قرار می‌گیرند. این وضعیت در دریاهای آزاد به‌نحو دیگری است. مسئولیت رسیدگی به تخطی کشتی حامل پرچم از مقررات کنوانسیون حقوق دریاها راجع به صید غیرقانونی آبریزان در دریاهای آزاد برعهده دولت صاحب پرچم است و از حوزه اختیارات و صلاحیت‌های دولت ساحلی خارج است. با وجود این دولت صاحب پرچم معمولاً تمایلی به دخالت در امور کشتی حامل پرچم در دریاهای آزاد و منطقه انحصاری اقتصادی ندارد. لذا صلاحیت دولت صاحب پرچم در ارتباط با فعالیت کشتی حامل پرچم در منطقه انحصاری اقتصادی دولت ساحلی، نافی قانون‌گذاری و اعمال صلاحیت دولت ساحلی نسبت به عملکرد کشتی خارجی در منطقه انحصاری اقتصادی نیست. چنان‌که کشتی‌رانی در این منطقه ممکن است منجر به آلودگی زیست محیط دریاها و نابودی آبریزان از این طریق شود. مشابه این‌رو، یکرد در ارتباط با فعالیت ماهی‌گیری کشتی خارجی در دریاهای آزاد مفقود است. چنان‌که صلاحیت انحصاری در دریاهای آزاد برعهده دولت صاحب پرچم است و دولت ساحلی در این ارتباط مسلوب‌الاختیار است.

صلاحیت انحصاری بر امور کشتی حامل پرچم در آب‌های آزاد متعلق به دولت صاحب پرچم است. لیکن کنترل عملکرد کشتی‌های ماهی‌گیری در دریاهای آزاد و گستردگی آن با هزینه‌های بالا و ناکارآمدی مواجه است. هرچند که برخی معتقدند که یکی از شرایط اعطای تابعیت به کشتی‌ها و صدور مجوز حمل پرچم دولت متبوع، لزوم تبعیت از مقررات دولت صاحب پرچم و پرهیز از ایجاد مسئولیت بین‌المللی برای دولت صاحب پرچم است [۱۰]. کما اینکه ضرورت برقراری ارتباط واقعی میان کشتی و دولت متبوع آن نیز چنین شرایطی را ایجاد می‌کند. اما از یک طرف، دولت صاحب پرچم در دریانوردی و ماهی‌گیری کشتی حامل پرچم در دریاهای آزاد مباشرت و نظارت از نزدیک ندارد. دولت صاحب پرچم به مالک خصوصی یا دولتی کشتی خارجی یا داخلی اجازه حمل پرچم خویش

^۴ Agreement to Promote Compliance with International Conservation and Management Measures by Fishing Vessels on the High Seas, 1993.

^۵ Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention of the Law of the Sea of 10 December 1982 Relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, 1995.

^۶ International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing, 2001.

^۱ Straddling

^۲ Highly Migratory

^۳ ر.ک. مواد ۶۳(۲) و ۶۴ کنوانسیون حقوق دریاها.

بنابراین سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای مجاز به ورود به کشتی متبوع دولت‌های غیرعضو سازمان منطقه‌ای و بازرسی آن برای اطمینان از تبعیت از مقررات حفاظت و مدیریت منابع زنده در دریاها شدند.^۴ این صلاحیت برای دولت‌های عضو سازمان منطقه‌ای مذکور، ولو این‌که دولت صاحب‌پرچم کشتی مذکور نباشد یا دولت صاحب‌پرچم کشتی خاطی عضو سازمان منطقه‌ای نباشد، همچنان محفوظ و قابل‌اجراء است. اعمال این صلاحیت از سوی دولت عضو سازمان منطقه‌ای با توجیه ضرورت مبارزه با صیادی غیرقانونی و محدود به آن صورت می‌گیرد. اعمال صلاحیت توأمان دولت صاحب‌پرچم و دولت عضو سازمان منطقه‌ای در این رابطه در راستای تعهد تمام دولت‌ها بر همکاری در حفاظت و مدیریت شیلات دریاها است که در ماده ۱۱۸ کنوانسیون حقوق دریاها نیز بدان تصریح شده است. تعهد همکاری برای تمام دولت‌ها در جامعه بین‌الملل واجد ارزش تعهدات ارگامنس^۵ و منطبق با مقررات مواد ۲۰، ۲۱ و ۲۲ موافقت‌نامه منابع ماهی سازمان ملل متحد است. این شرایط در جایی واجد اهمیت است که کشتی حامل پرچم مصلحتی^۶ است یا این‌که دولت صاحب‌پرچم تمایلی به همکاری در این رابطه با سازمان منطقه‌ای یا دولت‌های عضو آن در مبارزه با صیادی غیرقانونی ندارد [۱۴]. چنان‌که تا قبل از این خلاء اسناد بین‌المللی از این منظر باعث شده بود تا رفتارهای غیرمسئولانه و غیرقابل توجیه کشتی در صید آبریان در بسیاری از مناطق دریاها با واکنش حقوقی سایر دولت‌ها هم مواجه نشود [۱۵]. این‌رو، بیکرد به معنای محدودیت آزادی دریانوردی کشتی خارجی و احتمال نادیده گرفتن آن به اتهام ماهیگیری غیرقانونی است. تلاش دولت صاحب‌پرچم در نفی آن و برگرداندن آن ذیل صلاحیت خود نیز موثر نیست. چنان‌که واگذاری آن به تمام دولت‌ها ذیل نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای با ماده ۴۹ مواد کمیسیون حقوق بین‌الملل راجع به مسئولیت دولت‌ها برای اعمال خسارت‌بار بین‌المللی نیز هم‌سو است.^۷ برخی معتقدند این وضعیت در رابطه با ماده ۶۴ کنوانسیون حقوق دریاها و مبارزه با صید گونه‌های بسیار مهاجرپذیر دریا و لزوم همکاری دولت صاحب‌پرچم با سایر دولت‌ها پیش از این صادق بوده است [۱۶]. چنان‌که کنوانسیون حفاظت و مدیریت منابع ماهی بسیار مهاجرت‌پذیر در اقیانوس آرام مرکزی و غربی^۸، اولین معاهده اجرایی موافقت‌نامه اجرایی کنوانسیون حقوق دریاها است. این الگوی محدود بعدها به سایر موارد هم تسری یافته است و موثر واقع شده است. با وجود این هیچ مدرکی دال بر تأثیر بسزای این موافقت‌نامه در جلوگیری از صید غیرقانونی در دریاها آزاد یا تصویب آن در قوانین

دولت بندری در زمینه ماهی‌گیری غیرقانونی^۱ برمی‌گردد. سابق بر این، عمده نگرانی‌ها در ارتباط با صید غیرقانونی آبریان در دریاها آزاد بود. استراتژی‌های متعددی از سوی سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای برای قاعده‌مند کردن میزان کل صید دولت‌های عضو این سازمان‌ها وضع شده است، تا از این طریق هم از صیادی غیرقانونی جلوگیری شود و هم دولت‌های غیرعضو را به وضع و تبعیت از سیاست‌های مشابه تشویق کند. هرچند که منافع اقتصادی دول ساحلی حتی بدون این سازوکارها نیز ایجاب می‌کند تا از صیادی غیرقانونی جلوگیری کنند. سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای به موازات با سازوکارهای مدیریت و حفاظت از شیلات دریاها آزاد درصدد مبارزه با صیادی غیرقانونی برآمدند، لیکن آن‌ها در این مسیر موفق نبودند. قراردادهای دو یا چندجانبه آن‌ها با دولت‌های ساحلی در این ارتباط از عمده دلایل شکست سیاست‌های آن‌ها بود.

دول ساحلی درصدد پیشگیری از نقض این مقررات در حوزه‌های تحت نظارت سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای طرف قرارداد بر نمی‌آمدند. کشتی‌های صنعتی بزرگ ماهی‌گیری تحت صلاحیت دول صاحب‌پرچم در سرتاسر دریاها آزاد این مقررات را نقض می‌کردند و دول صاحب‌پرچم هم نسبت به عملکرد آن‌ها پاسخگو نبودند. این در حالی بود که کنوانسیون حقوق دریاها با (۱) الزام دولت‌های صاحب‌پرچم به کنترل کشتی‌های متبوع، (۲) دادن صلاحیت به سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای در تعقیب و طرح مسئولیت دولت‌های غیرطرف قرارداد، (۳) ایجاد شبکه‌ای از همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه کنترل نظارت و گزارش‌دهی و (۴) تجهیز دولت‌های در حال توسعه به مساعدت‌های فنی و مالی درصدد رفع این خلاء برآمده بود [۱۳]. در عین حال که ترکیب صلاحیت مطلق و نسبی دولت ساحلی در دریای سرزمینی و منطقه انحصاری اقتصادی و واسپاری آن در دریاها آزاد به دولت صاحب‌پرچم با ظهور موافقت‌نامه اجرایی سازمان ملل متحد برای اجرای مقررات کنوانسیون حقوق دریاها در رابطه با حفاظت و مدیریت منابع ماهی همگون و بسیار مهاجرت‌پذیر تحت تأثیر قرار گرفته است.^۲ بر اساس موافقت‌نامه مذکور اجرای اقدامات حفاظتی و مدیریتی از سوی دولت ساحلی و سایر دولت‌های فعال در عرصه شیلات مجاز اعلام شده است. در این موافقت‌نامه در عین حال که حقوق دولت ساحلی به رسمیت شناخته شده است، به موازات به تعهدات سازگار دولت صاحب‌پرچم در همکاری برای محافظت از منابع دریایی دریاها آزاد و مناطق تحت صلاحیت ملی اشاره شده است.^۳ از این منظر اشاره موافقت‌نامه اجرایی به مناطق تحت صلاحیت ملی به‌طور کلی شامل دریای سرزمینی و منطقه انحصاری اقتصادی است.

^۴ ر.ک. ماده (۱) ۲۱ موافقت‌نامه منابع ماهی سازمان ملل متحد.

^۵ Erga Omnes.

^۶ Flags of Convenience.

^۷ The International Law Commission's Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, 2001.

^۸ Convention on the Conservation and Management of Highly Migratory Fish Stocks in the Western and Central Pacific Ocean, 2000.

^۱ Agreement on Port State Measures to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing, 2009.

^۲ Agreement relating to the Implementation of the Provisions of Part XI of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1994.

^۳ ر.ک. ماده ۳ موافقت‌نامه اجرایی.

کنوانسیون حقوق دریاها هستند. اما مقررات کنوانسیون حقوق دریاها واجد کلیات است و جزئیات آن به صلاحدید دولت ساحلی است که در منطقه انحصاری اقتصادی دارای حقوق حاکمه است. چه بسا حق آزادی دریانوردی یا آزادی ماهیگیری کشتی خارجی در این منطقه به تشخیص دولت ساحلی محدود یا نادیده گرفته شود. این وضعیت به معنای ارجحیت اعمال صلاحیت دولت ساحلی در این منطقه نسبت به اعمال صلاحیت دولت صاحب پرچم و استفاده کشتی حامل پرچم آن از حق آزادی دریانوردی است. هرچند که دولت ساحلی در این حوزه بی‌قید و حصر نیست و تخطی او از محدودیت‌ها مسئولیت‌آور است.

از این حیث دولت ساحلی برای وضع مقررات شیلات قابل اعمال در منطقه انحصاری اقتصادی ذیل بایسته‌های کنوانسیون حقوق دریاها با محدودیت شدید مواجه است. هرچند که دولت صاحب پرچم معمولاً تمایلی به دخالت در امور کشتی حامل پرچم در منطقه انحصاری اقتصادی ندارد و اعمال صلاحیت دولت ساحلی نسبت به عملکرد کشتی خارجی در منطقه انحصاری اقتصادی جایگزیم آن است. اما این به معنای سلب صلاحیت از دولت صاحب پرچم نیست. صلاحیت و لزوم همکاری دولت صاحب پرچم در این امور با دولت ساحلی همچنان محفوظ است. چنان‌که دولت ساحلی و دولت صاحب پرچم در وضع و اجرای مقررات لازم در منطقه انحصاری اقتصادی مکلف به تبعیت از الگوی کنوانسیون حقوق دریاها و همکاری در این رابطه هستند.

این وضعیت از الگوهای سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای تا آن را با سازوکارهای نظارتی تحت نظارت خود داشته باشد. چنان‌که همین سیاست در ارتباط با الزامات ماده ۶۴ کنوانسیون حقوق دریاها و مبارزه با صید گونه‌های بسیار مهاجرپذیر دریا و لزوم همکاری دولت صاحب پرچم با دولت ساحلی تاکنون سابقه داشته است و موفق هم بوده است. از این الگو می‌توان در ارتباط با صیادی غیرقانونی هم استفاده کرد، هرچند که لازمه آن همچنان همکاری دولت صاحب پرچم با دولت ساحلی و تبعیت از الزامات سازمان مدیریت شیلات منطقه‌ای است. [۱۳، ۱۸-۲۴]

تعارض منافع

این مقاله بر اساس «تعارض حرفه‌ای و مالکیت فکری: ارتقای سازمانی و نظریات تخصصی شخصی اینجانب به‌عنوان نویسنده مسئول گردآوری شده است.»

یا

«هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.»

داخلی تمام دولت‌های عضو سازمان ملل متحد وجود ندارد. چنان‌که سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای به بازرسی‌های متعددی از کشتی‌های ماهیگیری در دریاها پرداخته‌اند. لیکن تاکنون هیچ موردی از تعقیب کشتی‌های بدون پرچم به‌خاطر نقض مقررات سازمان‌های منطقه‌ای شیلات گزارش نشده است [۱۷]. دلیل آن این است که صلاحیت اجرایی سازمان‌های مدیریت شیلات منطقه‌ای در چنین مواردی فقط محدود به تحقیقات مقدماتی و اسکورت کشتی‌های خاطی از مقررات شیلات در موارد شدید به بندر است.

نتیجه‌گیری

گستره حقوق و تکالیف دولت ساحلی در منطقه انحصاری اقتصادی شامل حفاظت و مدیریت شیلات است. لذا کشتی حامل پرچم باید حقوق و تکالیف دولت ساحلی را در ارتباط با شیلات مراعات کند. این مفهوم از ماده (۴) ۶۲ کنوانسیون حقوق دریاها نیز قابل برداشت است. چنان‌که این وضعیت حاکی از واگذاری مسئولیت مدیریت و حفاظت از آبزیان منطقه انحصاری اقتصادی به دولت ساحلی برای جلوگیری از کاهش منابع زنده دریاها آزاد است. لذا اعمال حقوق حاکمه دولت ساحلی در منطقه انحصاری اقتصادی برای حفاظت و مدیریت شیلات منطقه انحصاری اقتصادی با صلاحیت ورود به کشتی و بازرسی آن بر اساس قوانین داخلی منطبق با مقررات کنوانسیون حقوق دریاها توأم است تا در صورت احراز ماهیگیری غیرقانونی در منطقه به توقیف کشتی، بازداشت خدمه آن و شروع رسیدگی‌های قضایی منتهی شود. اما دولت ساحلی در این ارتباط با محدودیت‌های مقرر در مواد ۷۳ و ۲۹۲ کنوانسیون حقوق دریاها مواجه است. دولت ساحلی تلاش می‌کند تا کشتی خارجی را از صید غیرقانونی در این منطقه بازدارد. اما ممکن است بازدارندگی موثر واقع نشود و صید غیرقانونی در این منطقه از سوی کشتی خارجی صورت گیرد. در چنین شرایطی رسیدگی صلاحیت اجرایی آن برعهده دولت ساحلی است.

دولت صاحب پرچم مکلف است که بر اساس اطلاق ماده (۳) ۵۸ کنوانسیون حقوق دریاها دقت کند که کشتی حامل پرچم به حقوق و تکالیف کشور ساحلی توجه مقتضی داشته باشد، زمانی که در منطقه انحصاری اقتصادی به فعالیت در زمینه شیلات می‌پردازد. اما اعمال صلاحیت دولت ساحلی در نتیجه نادیده گرفتن بخشی از حق آزادی دریانوردی و آزادی ماهیگیری سایر دولت‌ها در این منطقه با مقررات کنوانسیون حقوق دریاها منطبق است. هرچند که دو دولت ساحلی و صاحب پرچم را در این منطقه در مقابل یکدیگر قرار می‌دهد. کشتی خارجی ناگزیر از تبعیت از مقررات دولت ساحلی به تشخیص مقامات آن در این منطقه است، در حالی که هر دو مخاطب مقررات

References

1. Oanta AG. Illegal Fishing as a Criminal Act at Sea, in; Academie de Droit International de la Haye (ed), La Criminalité en Mer, Leiden, Nijhoff2014.
2. Scheiber NH. Economic Uses of the Oceans and the Impacts on Marine Environments: Past Trends and Challenges Ahead, in; Vidas, D., and Schei, P. J., (eds.), The World Ocean in Globalisation: Climate Change, Sustainable Fisheries, Biodiversity, Shipping and Regional Issues, Martinus Nijhoff Publishers, Leiden2011.
3. Salehi J. Jurisdiction in the International Law of the Sea in Conflict between Right to Protection of Offshore Facilities and Freedom of Navigation (in Persain). *J Oceanograph*. 2018;**8**(32):21-30. doi: [10.29252/joc.8.32.21](https://doi.org/10.29252/joc.8.32.21)
4. Leroy A, Galletti F, Chaboud CH. The EU Restrictive Trade Measures Against IUU Fishing. *J Marine Polic*. 2016;**64**:82-90. doi: [10.1016/j.marpol.2015.10.013](https://doi.org/10.1016/j.marpol.2015.10.013)
5. Kao SM. International Actions Against IUU Fishing and the Adoption of National Plans of Action. *J Ocean Develop Int Law*. 2015;**46**(1):2-16. doi: [10.1080/00908320.2014.957989](https://doi.org/10.1080/00908320.2014.957989)
6. Salehi J. Provisional Measures and its Implications in the International Tribunal on the Law of the Sea's Judicial Procedure; A Manifestation of the Defendant's Human Rights Considerations with Respect to the Victim's Requirements (in Persain). *J Comparative Law Rev*. 2020a;**11**(1):171-190.
7. Hoffmann JA. Freedom of Navigation, in R. Wolfrum (ed), Max Planck Encyclopedia of Public International Law. 7. 2011:568-582.
8. Takei Y. Assessing Flag State Performance in Legal Terms: Clarifications of the Margin of Discretion. *Int J Marine Coastal Law*. 2013;**28**(1):97-133. doi: [10.1163/15718085-12341267](https://doi.org/10.1163/15718085-12341267)
9. Handl G. Flag State Responsibility for Illegal, Unreported and Unregulated Fishing in Foreign EEZs. *J Environ Polic Law*. 2014;**44**(1):158-167.
10. Goodman JC. Flag State Responsibility in International Fisheries Law - Effective Fact, Creative Fiction, or Further Work Required? *Australia New Zealand Maritime Law J*. 2009;**23**(2):157-169.
11. Zwinge T. Duties of Flag States to Implement and Enforce International Standards and Regulations- And Measures to Counter their Failure to Do So. *J Int Business Law*.**10**(2):297-323. doi: [10.2139/ssrn.1682193](https://doi.org/10.2139/ssrn.1682193)
12. Theilen TJ. What's in a Name? The Illegality of Illegal, Unreported and Unregulated Fishing. *Int J Marine Coastal Law*. 2013;**28**(3):533-550. doi: [10.1163/15718085-12341284](https://doi.org/10.1163/15718085-12341284)
13. Salehi J. Components and Challenges of Port State Jurisdiction in Fight Against Illegal Fishing of Foreign Ship and its Compliance with the Law on Protection and Exploitation of Aquatic Resources of the Islamic Republic of Iran (in Persian). *J Fisher*. 2020b;**73**(3):285-300.
14. D. L. The Dimensions of a Transnational Crime Problem: The Case of IUU Fishing. *J Trend Organ Crime*. 2014;**17**(4):290-312. doi: [10.1007/s12117-014-9228-6](https://doi.org/10.1007/s12117-014-9228-6)
15. Miller DD, Sumaila RU. Flag Use Behavior and IUU Activity Within the International Fishing Fleet: Refining Definitions and Identifying Areas of Concern. *J Marine Polic*. 2014;**44**:204-211. doi: [10.1016/j.marpol.2013.08.027](https://doi.org/10.1016/j.marpol.2013.08.027)
16. Gautier P. Comments on Flag State's Responsibility, Enforcement Measures Against IUU Fishing Activities, and the Settlement of Disputes, in; Franckx, E., and Gautier, P., (eds.), The Exercise of Jurisdiction over Vessels: New Developments in the Fields of Pollution, Fisheries, Crimes at Sea and Trafficking of Weapons of Mass Destruction, Bruylant, Brussels2010.
17. Guilfoyle D. Shipping Interdiction and the Law of the Sea, Cambridge University Press.2009.
18. Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations. Convention of the Law of the Sea of 10 December 1982 Relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks1995.
19. Agreement on Port State Measures to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing2009.
20. Agreement relating to the Implementation of the Provisions of Part XI of the United Nations Convention on the Law of the Sea. 1994.
21. Agreement to Promote Compliance with International Conservation and Management Measures by Fishing Vessels on the High Seas. 1993.
22. Convention on the Conservation and Management of Highly Migratory Fish Stocks in the Western and Central Pacific Ocean. 2000.
23. International Law Commission's Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts. 2001.
24. International Plan of Action to Prevent DaEI, Unreported and Unregulated Fishing,. 2001.

AUTHOR(S) BIOSKETCHES

Salehi, J., Ph.D. Candidate, Information Technology Engineering, Iranian National Institute for Oceanography and Atmospheric Science (INIOAS), Tehran, Iran.

✉ javadsalehi@pnu.ac.ir

 .....

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Citation (Vancouver) Salehi, J., (2021). *Illegal Fisheries; from Responsibility of the Coastal States and Flag State to the Regional Fisheries Management Organization's Monitoring*. *J Oceanography* ., 11 (44) :19-28.

 <http://doi.org/10.52547/joc.11.44.19>

 <http://joc.inio.ac.ir/article-1-1558-fa.html>

 <https://orcid.org/0000-0002-8311-5238>

COPYRIGHTS

©2021 The author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers.